سیاست در ایران

شوراها در بوته نقد و بررسی ۶
شتابزدگی در جامعه ایران .....
لاریجانی امروز در کمیسیون امنیت ملی ۷
انتخابات خبرگان و میان‌دوره‌ای مجلس ۲۶ آبان

سیاست در جهان

افزایش درخواست برای کناره گیری بلر ۸
مخالفت برلوسکونی با کاندیدای ریاست‌جمهوری ایتالیا
ذهن‌خوانی تیم صدام‌حسین ۹
اوکراین در آستانه تشکیل دولت جدید .....

اقتصاد و بورس

مقاله‌ای از دکتر مهدویان ۱۰
رشد ۳۳ درصدی نقدینگی .....
انحصار کارگزاران در شرکت بورس ۱۱
توقف دستکاری قیمت‌ها .....

بازار

بلاتکلیفی صنف آهن‌فروشان .....
گرانی سکه‌ها به دنبال طلا ۱۲

دیپلماسی

نگاه

برکناری، بهای مخالفت استراو با گزینه نظامی

گروه سیاسی، آزاده افتخاری: جک استراو وزیر امور خارجه انگلیس که طی یک سال گذشته همواره در شبکه خبری منتخب خود ـ بی‌بی‌سی ـ یا دیگر کنفرانس‌های خبری، حمله نظامی به ایران را غیرممکن و بعید توصیف کرده بود، از سمت خود برکنار شد. در حالی که بحث شکست سنگین حزب کارگر در انتخابات محلی انگلیس و موضوع عراق به عنوان دلایلی برای برکناری وی مطرح می‌شود، بسیاری تحلیلگران، ایران را دلیل اصلی خارج کردن استراو از وزارت امور خارجه انگلیس توصیف می‌کنند. روزنامه گاردین می‌نویسد: سیاستمداران همواره از چارچوب‌بندی مواضع خود اجتناب می‌کنند. اما استراو این قاعده را در مورد ایران در نظر نگرفت. به نحوی که در صورت تبدیل حمله نظامی به یک گزینه جدی علیه ایران، وی چاره‌ای جز استعفا نداشت. این روزنامه انگلیسی می‌افزاید: مشکل استراو این بود که با دیدگاه‌های تونی بلر نخست‌وزیر انگلیس در مورد ایران هماهنگی نداشت. بلر ادعای تهدیدآمیز بودن فعالیت‌های هسته‌ای ایران را مطرح می‌کند و همانند جورج بوش بر این عقیده است که به منظور فشار بر تهران باید تمامی گزینه‌ها را روی میز گذاشت، اما استراو ضمن انتقاد از سیاست‌های بوش استفاده از گزینه نظامی و قرارگیری کشورش در کنار آمریکا با هدف اعمال فشار نظامی بر ایران را منتفی می‌داند. گاردین می‌نویسد: خانه شماره ۱۰ خیابان داوننگ استریت ـ محل دولت انگلیس ـ بارها از وزارت امور خارجه درخواست کرد از حضور استراو در برنامه

▲ آخرین دیدار استراو از تهران مهرماه ۸۲ صورت گرفت

«بی‌بی‌سی» و بیان دیدگاه مخالف با گزینه نظامی جلوگیری کند. کاخ سفید نیز هر بار پس از مشاهده استراو در شبکه خبری بی‌بی‌سی از دولت انگلیس می‌خواست در این زمینه پاسخگو باشد. برخی بر این عقیده‌اند که سیاست‌های آمریکا در برکناری استراو نقش بسزایی داشته است. انگلیس تنها متحد دولت بوش در حمله به عراق و از دوستان قدیمی آمریکا به شمار می‌آید و اختلاف‌نظر آشکار میان وزیر امور خارجه و نخست‌وزیر این کشور، تهدیدی برای روابط نزدیک لندن ـ واشینگتن به شمار می‌آید. روزنامه فایننشال تایمز می‌نویسد: رفتار استراو در قبال ایران برای روسای وی در داوننگ استریت و کاخ سفید ناراحت‌کننده بود. بی‌بی‌سی با اشاره به برکناری استراو می‌نویسد: استراو معتقد است که باید فعالیت‌های هسته‌ای ایران را از طریق درخواست و در صورت لزوم تحریم متوقف کرد اما وی با هرگونه حمله نظامی مخالف است و در شرایطی که استراو حضور ندارد، تونی بلر کنترل بیشتری بر سیاست خارجی کشورش خواهد داشت. برخی بر این عقیده‌اند که بر کناری استراو نشانه‌ای از تمایل نخست‌وزیر انگلیس به همراهی با سیاست‌های واشینگتن علیه ایران است و بلر با معرفی مارگارت بکت قصد دارد شانه به شانه آمریکا حرکت کند. بکت که اولین وزیر امور خارجه زن در بریتانیا به شمار می‌آید وارث پرونده دشوار ایران است و به عنوان اولین ماموریت کاری خود در اجلاس وزرای خارجه اعضای دائم شورای امنیت و آلمان که روز دوشنبه در نیویورک با هدف بررسی پرونده هسته‌ای ایران برگزار می‌شود شرکت خواهد کرد. در حاشیه این اجلاس بکت برای اولین بار در سمت وزیر امور خارجه انگلیس با کاندولیزا رایس همتای آمریکایی خود دیدار می‌کند و بدون تردید مهمترین بخش این ملاقات اظهارنظر بکت در مورد گزینه نظامی علیه ایران خواهد بود. تحلیلگران با اشاره به تلاش دولت انگلیس برای هماهنگ‌سازی سیاست‌ها با واشینگتن می‌گویند: بکت به عنوان جایگزینی برای مواضع نرم استراو در قبال ایران معرفی شده است و مقامات از وی انتظار دارند مانند وزیر امور خارجه سابق، حمله نظامی به ایران را غیرممکن توصیف نکند. روزنامه گاردین می‌نویسد: بکت به عنوان اولین چالش کاری خود با موضوع فعالیت‌های هسته‌ای ایران مواجه است و انتظار می‌رود پس از ملاقات با رایس اعلام کند: «بحث گزینه نظامی مطرح نشد و ما بر راهکار دیپلماتیک متمرکز هستیم.»

نگرانی اتحادیه اروپا از وضع حقوق بشر

ایلنا: اتحادیه اروپا درباره اوضاع حقوق بشر در ایران ابراز نگرانی کرد. دولت اتریش که ریاست دوره‌ای اتحادیه اروپا را به عهده دارد، در بیانیه‌ای از افزایش اعدام در ایران ابراز نگرانی کرد و گفت: اتحادیه اروپا مخالف مجازات مرگ تحت هر شرایطی است، بنابراین خواستار لغو جهانی آن است. به گزارش روزنامه خلیج‌تایمز در این بیانیه آمده است: اتحادیه اروپا از کشورهایی که در آنها مجازات مرگ وجود دارد، خواست استفاده از این مجازات را محدود کنند.

آمریکا در پی راه‌حلی دیپلماتیک

فارس: معاون رئیس جمهوری آمریکا که به قزاقستان سفر کرده است گفت واشینگتن در حال کار با دیگران برای یافتن راه‌حلی دیپلماتیک است «تا از تقابل درباره مسئله هسته‌ای» با ایران جلوگیری شود. به گزارش خبرگزاری رویترز از آستانه دیک چنی روز جمعه تصریح کرد: «ما فکر می‌کنیم باید راهی دیپلماتیک برای جلوگیری از وقوع مشکلاتی بیابیم که از ایران دارای تسلیحات هسته‌ای ناشی می‌شود.»

گفت‌وگوی رودرروی سفیر ایران با مردم آمریکا

محمدجواد ظریف: مسئله داشتن تسلیحات هسته‌ای نیست

سفیر و نماینده دائم ایران با حضور در یک شبکه تلویزیونی سراسری آمریکا با مردم این کشور به طور زنده به گفت‌وگو نشست و به پرسش‌های آنان پاسخ داد. «محمدجواد ظریف» در شبکه تلویزیونی «سی اسپن» که یکی از پرمخاطب‌ترین شبکه‌های تلویزیونی آمریکا است، از برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران، اثرات تهدیدهای واشینگتن علیه ایران و نقش تهران در ثبات و امنیت منطقه سخن گفت. متن این گفت‌وگو که خبرگزاری رسمی جمهوری اسلامی آن را منتشر کرده است به شرح زیر است:

■ ■ ■

■ بگذارید اول از همه درباره برنامه هسته‌ای ایران بپرسم. در نهایت هدف و مقصد شما چیست؟

هدف برنامه هسته‌ای ما ساده است. ایران کشوری است که در طول دو دهه آینده به یک واردکننده کامل انرژی تبدیل خواهد شد. ما احتیاج داریم که در زمینه صنایع انرژی سرمایه‌گذاری کنیم. ما مقادیر قابل توجهی در منابع جایگزین سرمایه‌گذاری کرده‌ایم، از جمله در زمینه انرژی برق آبی همچنین در مورد بعضی زمینه‌ها که هنوز توسعه نیافته هستند مانند انرژی بادی و خورشیدی. ایران در همه عرصه‌های انرژی سرمایه‌گذاری کرده و انرژی هسته‌ای تنها یکی از آن عرصه‌های انرژی جایگزین است که مهم هم هست.

■ آقای سفیر اجازه دهید کلمات شما را از مقاله‌ای که ماه پیش برای نیویورک تایمز نوشتید بخوانم. عنوان مقاله می‌گوید «ما برنامه سلاح‌های هسته‌ای نداریم» و شما آن را با این اظهار نظر پایان می‌دهید که «یافتن راه‌حل‌ها به اراده سیاسی و آمادگی برای پرداختن به مذاکرات جدی احتیاج دارد. ایران آماده است. ما امیدواریم که بقیه جهان نیز به ما بپیوندند. دو سئوال؛ آیا بیانات تند سیاسی از جانب کشور شما آرام‌تر خواهد شد و از طرف دیگر، آمریکا باید برای نشستن بر سر میز چانه‌زنی چه کار کند؟

بیانات تند سیاسی که از جانب ما ایراد می‌شوند تنها پاسخی به تحریک‌های شدت یافته از طرف ایالات متحده و جاهای دیگر است. من معتقدم که آنها لازم نیستند، این مهم است که ما به این وضعیت نگاهی بسیار جدی و متین داشته باشیم. این راهی است که می‌توانیم در آن به سوی پیش حرکت کنیم و پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای را حفظ کنیم. لازم است که همه ما همکاری کنیم تا با بحران‌هایی که هم‌اکنون منطقه ما را تهدید می‌کند یا در واقع در عراق در حال وقوع هستند، مقابله کنیم. در مورد این که آمریکا چه کار می‌تواند بکند، ما به طور آشکار بیان کرده‌ایم که علاقه‌مند به رویارویی با هیچ‌کس نیستیم اما در عین حال ارزش زیادی برای سربلندی ایران قائل هستیم. ایالات متحده باید یاد بگیرد که نمی‌تواند با زورگویی مردم را به پذیرفتن سیاست‌هایی که این دولت می‌خواهد، مجبور کند. اگر ایالات متحده آماده باشد در یک گفت‌وگوی جدی در یک جو احترام متقابل درگیر شود در آن صورت فکر می‌کنم یک گفت‌وگو می‌تواند آغاز شود. ما هیچ تماسی، تماس مستقیمی در طول ۲۷ سال گذشته نداشته‌ایم. ما از بالای سر همدیگر با هم حرف زده‌ایم آن هم اصولاً در مصاحبه‌های تلویزیونی و در بیانیه‌ها که در آنها امکان اندکی برای (رسیدن به) تفاهم وجود داشت. موضع ایران خیلی روشن است، ما قصد نداریم سلاح‌های هسته‌ای تولید کنیم ما قصد نداریم به هیچ کشور دیگری حمله کنیم. ما در گذشته از سلاح‌های شیمیایی استفاده نکردیم، اگرچه قربانی سلاح‌های شیمیایی بودیم. ما در ۲۵۰ سال گذشته به هیچ کشوری حمله نکرده‌ایم. ما از اندازه و میزان جمعیت خود راضی هستیم. ما از منابع ملی خود راضی هستیم. اینها واقعیت‌های موجود هستند که احتیاجی به ترجمه و تفسیر ندارند. در عین حال مقدار زیادی سوءتفاهم وجود دارد که باید به آنها توجه شود. معتقدم که سوءتفاهم‌ها، سوءبرداشت‌ها و متاسفانه اطلاعات نادرست دادن‌ها ممکن است این وضعیت را به سوی بحرانی پیش برند که من باور ندارم کسی آن را لازم داشته باشد یا بخواهد.

■ ارزیابی شما از رئیس جمهوری بوش و وزیر خارجه «رایس» چیست؟

نقش من نیست که از رهبر یک کشور خارجی ارزیابی داشته باشم. این مردم آمریکا هستند که باید تصمیم بگیرند آیا دولت فعلی در خدمت منافع ایالات متحده است یا خیر. اما من می‌توانم بگویم که تا آنجا که به ایران مربوط می‌شود آنها سوءبرداشت‌های جدی در مورد سیاست‌های ایران در باره واقعیت‌های موجود در ایران و در مورد نیات تهران دارند. این برای آنها مهم است که به واقعیت‌ها نگاه کنند، دیدگاه‌های خود را بازنگری کنند و سعی نمایند که با واقعیت‌ها کنار آمده و مطابق با آنها عمل نمایند.

■ یک آمریکایی طرفدار حزب دموکرات در تماس با شبکه سی اسپن گفت: در واقع اظهار نظری درباره روزنامه‌نگاران دارم، اما با موضوعی که امروز درباره آن صحبت می‌کنیم نیز مرتبط است. من خیلی علاقه‌مند هستم که نظر سفیر را در این مورد بدانم.

یکی از نمایندگان از بولتون در مورد این ادعاها سئوال کرد که آمریکا سرگرم عملیات پنهانی در ایران است. بولتون حاضر نشد حتی وجود این (مقاله) را بپذیرد و وقتی کوسینیچ پیشنهاد کرد یک نسخه از مقاله را به وی بدهد، بولتون حتی از نگاه کردن به آن خودداری کرد. حالا به نظر من این یک مدرک آشکار است که نشان می‌دهد این دولت نمی‌خواهد یک مسئولیت محتمل را بپذیرد وقتی که آن (مدرک) را نشان می‌دهد آنها در حال ارتکاب جرم هستند. وسایل ارتباط جمعی گزارش داده‌اند که در مراحلی که به (جنگ) عراق منتهی شد، سئوال‌های سخت مطرح نکردند. آیا این که وسایل ارتباط جمعی (چگونه) این را پوشش خواهند داد برای بینندگان آشکار خواهد شد. آیا مسامحه‌کاری خواهند بود و یا در پوشش این، این بار این جنگ را راه خواهند انداخت.

■ آقای سفیر اجازه می‌خواهم بخشی از اظهارات بولتون را در واشینگتن در مورد عملیات جمع‌آوری اطلاعات توسط ایالات متحده که اکنون در ایران در جریان است با حضار در میان بگذارم و سپس پاسخ شما را دریافت کنم. فکر می‌کنم جنبه‌های بسیاری از برنامه تسلیحات هسته‌ای و برنامه موشک بالستیک ایران وجود دارد که ما در مورد آنها چیزی نمی‌دانیم. فکر می‌کنم این چیزی است که نباید موجب آسایش ما باشد. این چیزی است که با توجه به دامنه موفقیت ایران در تلاش‌های خود برای کسب مهارت در چرخه کامل سوخت هسته‌ای و توسعه توانایی موشکی دارای برد بیشتر و بیشتر و دقت بیشتر و بیشتر و غیر قابل ردیابی، باید سطح نگرانی را افزایش دهد. پاسخ شما چیست؟

جای تاسف است که در واشینگتن چنین واقعیتی وجود دارد. اگر ایران ابزار دفاعی در زمینه موشک دارد، داشتن توانایی دفاعی اشکالی ندارد و دفاع موشکی و هر نوع دفاع دیگر کاملاً در چارچوب حقوق هر کشوری قرار دارد. اگر کشور دیگری سعی کند که قانون بین‌الملل را نقض کند، به داخل سرزمین کشور دیگری به منظور صرفاً جمع‌آوری اطلاعات نفوذ کند، در نظام بین‌الملل امروز غیر قابل قبول است. تا جایی که به برنامه هسته‌ای ایران مربوط می‌شود فکر می‌کنم، بولتون همیشه به آن به عنوان برنامه تسلیحات هسته‌ای اشاره می‌کند تا این احساس را به وجود آورد که آن برنامه واقعاً یک برنامه تسلیحات هسته‌ای است. جامعه بین‌الملل بارها به ثبت رسانده که آن برنامه یک برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز است و هیچ نشانه‌ای از یک برنامه تسلیحاتی در ایران وجود ندارد. تنها راهی که ایالات متحده و بقیه جهان می‌تواند اطمینان داشته باشد که این برنامه یک برنامه صلح‌آمیز است و این چنین باقی خواهد ماند، از طریق همکاری در محدوده قانون بین‌الملل است که همانا آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای است. ایران کاملاً مایل است با آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای همکاری کند تا به سفیر بولتون و دیگران اطمینان دهد که برنامه ایران یک برنامه تسلیحاتی نیست و یک برنامه صلح‌آمیز باقی خواهد ماند و هرگز به سوی یک برنامه تسلیحاتی منحرف نخواهد شد.

■ جواد ظریف اولین ماموریت خود را در سازمان ملل در اوایل دهه ۱۹۸۰ داشت. وی فارغ‌التحصیل دانشگاه ایالتی سانفرانسیسکو است، مدارک کارشناسی ارشد و دکترای خود را از دانشگاه دنور اخذ کرده و از سال ۲۰۰۲ تاکنون سفیر ایران در سازمان ملل است. آیا شما خود را یک دیپلمات حرفه‌ای می‌دانید یا یک مقام سیاسی در مقام فعلی.

من یک دیپلمات حرفه‌ای هستم. عملاً در تمام دوران بزرگسالی دیپلمات بوده‌ام و پله‌های دیپلماتیک را طی کرده‌ام.

■ تلفن بعدی از نیویورک، بفرمایید. سئوال من از سفیر این است که چرا آنها ارزش دوگانه دارند. آنها توهین کرده و می‌خواهند اسرائیل را منفجر کرده و ایالات متحده را نابود کنند و آنگاه در مورد صلح صحبت می‌کنند ولی در مورد هیچ چیز بر سر میز مذاکره نمی‌آیند اما آن طور که می‌گویند برای دفاع از کشورشان به تقویت دفاعی می‌پردازند و به دنبال کمک روسیه و موشک می‌روند لذا آنها تهدیدی برای جهان هستند.

من نگرانی دوستمان را که از نیویورک زنگ می‌زند در مورد چیزهایی که می‌شنود درک می‌کنم. ولی چه کسی برای جهان یک تهدید است، ایران، ایران به هیچ کشوری حمله نکرده و از تسلیحات هسته‌ای استفاده نکرده و دارای تسلیحات هسته‌ای نیز نیست. ایران در یک محیط صعب زندگی می‌کند ولی با این وجود سعی کرده با همسایگان خود روابط برقرار و ایجاد اعتماد کند. اکنون ببینیم که آیا می‌شود همین مطالب را در مورد اسرائیل بگویید. آیا متاسفانه می‌توانید همین اظهارات را در مورد دولت ایالات متحده بگویید، بنابراین، این سئوال مطرح می‌شود که از ایران انتظار می‌رود چه کاری انجام دهد، ایران می‌خواهد در صلح زندگی کند، ایران می‌خواهد همان طور که هر دولتی می‌خواهد ابزار لازم برای توسعه، پیشرفت و فناوری را در اختیار مردم خود قرار دهد. امروزه فناوری زمینه مهمی برای پیشرفت و توسعه برای جهان رو به توسعه است زیرا بدون دسترسی به فناوری که ضعف اساسی ما در بازارهای بین‌المللی در یک جهان یکپارچه است، یک ضعف دائمی و پایدار خواهد بود. لازم است که کشورهای جهان رو به توسعه به فناوری دسترسی داشته باشند لازم است که در این اقتصاد جهانشمول از طریق دسترسی داشتن به فناوری پیشرفته، نقش داشته باشند.

■ مجری شبکه سی اسپن، تلفن از کارولینای جنوبی بفرمایید. نمی‌فهمم که دولت ایالات متحده چگونه می‌تواند به کشورهای دیگر دیکته کند که چه چیزی می‌توانند داشته باشند و چه چیزی نمی‌توانند داشته باشند. منظورم این است که چرا ناگهان همه کشورهای قهوه‌ای و سیاه (پوست) نمی‌توانند تسلیحات داشته باشند ولی کشورهای سفید (پوست) می‌توانند داشته باشند، این امر مرا متعجب می‌کند.

از شنونده به خاطر بیانات بسیار مهم تشکر می‌کنم. مسئله داشتن تسلیحات نیست. ایران نمی‌خواهد تسلیحات هسته‌ای داشته باشد. با ایشان موافق هستم که ایالات متحده نمی‌تواند به کشورهای دیگر دیکته کند که چه می‌توانند داشته باشند و چه نمی‌توانند داشته باشند و آنگاه به هنگام دیکته کردن، معیار دوگانه به کار گیرد و در میان معیار دوگانه خود یک معیار دوگانه دیگر به کار گیرد. اگر به همکاری ایالات متحده با اسرائیل در زمینه هسته‌ای نگاه کنید، شاهد معیارهای دوگانه در رفتار خواهید بود و این امر قبول آن را مشکل می‌کند که معیار سنجش را باید به ایالات متحده داد. معیار سنجش باید از سوی تمامی اعضای جامعه بین‌الملل در یک چارچوب همکاری که همه به طور اساسی با هم یکسان باشند تعیین شود و همه نگرانی‌ها و پرسش‌هایی که از سوی بازیگران مختلف مطرح می‌شود مورد بررسی قرار گیرد و به تنهایی یک کشور قدرت دیکته کردن به دیگران که چه کار می‌توانند بکنند و چه کار نمی‌توانند بکنند، داده نشود.

■ یک شنونده آمریکایی نیز گفت: من در نیروی دریایی ایالات متحده کار می‌کنم. اصولاً چرا کشور شما به دستگاه‌های اطلاعاتی ما توهین می‌کند. شما دانش هسته‌ای را از خارج به دست آوردید، بنابراین منظورم این است که اگر حتی نتوانستید به اندازه کافی باهوش نبودید که خودتان بفهمید فناوری هسته‌ای چیست. ما کنار نخواهیم ایستاد در حالی که می‌دانیم شما...

عکس ایسنا

به دوستمان به خاطر اطمینان به خود تبریک می‌گویم. برای فناوری و علم حد و مرز شناخته شده وجود ندارد. فکر نمی‌کنم که ایالات متحده اولین تسلیحات هسته‌ای خود را صرفاً با استفاده از دانشمندان آمریکایی ایجاد کرد، ولی نکته این است که ایران سعی ندارد به تولید تسلیحات هسته‌ای بپردازد. ایران فناوری را از منابع خارجی به دست آورد، ولی سپس با استفاده از مهندسی معکوس آن فناوری را بومی کرده و به نوعی فناوری تبدیل کرده‌ایم که تولید داخلی است. اکنون دانشمندان ایرانی که بعضی از آنها تحصیلکرده ایالات متحده هستند توانایی تولید تمامی اجزای چرخه سوخت هسته‌ای را برای اهداف صلح‌آمیز دارند. منبع علوم و فناوری که عمده آن به قرون وسطی برمی‌گردد، بخشی از آن از ایران سرچشمه می‌گیرد، بخشی از خاورمیانه می‌آید و بخشی از اروپا و بخشی از ایالات متحده. ولی علوم و فناوری اساساً میراث مشترک بشریت است و اگر می‌خواستیم مالکیت جنبه‌های ویژه‌ای از فناوری را داشته باشیم و در مورد آن تا این حد حسود باشیم، در آن صورت جامعه بین‌الملل و غرب به اندازه کنونی در زمینه‌های فناوری پیشرفت و توسعه نداشتند.

■ تلفن بعدی از تورنس ایالت کالیفرنیا بفرمایید. احتمالاً شما تجربه دست اول از حقوق مدنی قهرمانانه آمریکا دارید که فکر می‌کنم دکتر کینگ و دیگر رهبران بزرگ حقوق مدنی توانستند وارد جمجمه‌های سخت آمریکایی‌های سفید(پوست) کنند که آمریکایی‌های سیاه(پوست) انسان هستند. دکتر کینگ توانست با به نمایش گذاشتن انسانیت فوق‌العاده که همانا عدم خشونت در مقابل غیرانسانیت فوق‌العاده، باتوم پلیس، سگ پلیس و شلنگ آب پرفشار است، این موفقیت را به‌دست آورد. از شما می‌خواهم که تاثیر این راهکار دکتر کینگ را در برابر راهکارهای بمب‌گذاران انتحاری حماس و حزب‌الله مقایسه کنید.

مطمئناً احترام فوق‌العاده‌ای برای دکتر کینگ و جنبش حقوق مدنی و در حقیقت برای عدم خشونت قائل هستیم. مبارزه ایشان یک مبارزه موفق بود و برخی از اهداف آن به‌دست آمد و برخی دیگر از اهداف آن هنوز حاصل نشده است، ولی تصمیم‌گیری در مورد میزان موفقیت در حصول آن اهداف مربوط به مردم آمریکا می‌شود. وضعیت در خاورمیانه کاملاً متفاوت است. در حالی که هیچ‌کس خشونت را نمی‌بخشد و زندگی هر فردی گرانبها است و لازم است که در جهتی حرکت کنیم که زندگی هر انسانی حفظ شود. همچنین لازم است که این حقیقت را تایید کنیم که اراضی لبنان و فلسطین اشغال شده. اسرائیل همچنان تمامی معیارهای اتخاذ شده از سوی قطعنامه‌های شورای امنیت را نقض می‌کند و عملاً توانسته به خاطر وتوی ایالات متحده از بسیاری از قطعنامه‌های دیگر شورای امنیت رهایی یابد. قطعنامه‌هایی که توسط ایالات متحده در مورد اسرائیل وتو شده، احتمالاً شاید از مجموع تمام قطعنامه‌های وتو شده در مورد مسایل دیگر بیشتر است. تمامی این قطعنامه‌ها و این اقدامات شورای امنیت نتوانسته اراضی فلسطین را آزاد کند و به اشغال و به نقض اساسی‌ترین حقوق بشر مردم فلسطین خاتمه بخشد و این امر موجب بروز خشم و مقاومت می‌شود و این چیزی است که قبلاً در لبنان می‌دیدیم و هم‌اکنون شاهد آن در اراضی فلسطین هستیم. راه‌حل آن پایان بخشیدن به اشغال و ایجاد امکان برای مردم فلسطین است که بعد از ۶۰ سال زندگی تحت اشغال خارجی و زندگی در شرایط نگران‌کننده تا جایی که به شرایط زندگی و حقوق بشر مربوط می‌شود، به آنها اجازه داد تا کشور خود را داشته باشند، به آنها امکان داد تا از طریق مردم‌سالاری حکومت خود را تعیین کنند و وقتی حکومت خود را انتخاب کردند، آنها را تنبیه نکرد زیرا در حقیقت در مورد این امر در غرب و به ویژه در ایالات متحده که ادعا می‌کنند در مردم‌سالاری پیشتاز هستند چیزی شنیده نمی‌شود، آنها در حقیقت یک ملت را به خاطر انتخاب مردم‌سالارانه آن تنبیه می‌کنند زیرا ایالات متحده کسانی را که آنها به عنوان نمایندگان منتخب خود انتخاب کرده‌اند دست بر قضا دوست ندارد. فکر می‌کنم لازم است که همین معیار را به‌کار گیریم. باید اجازه دهیم مردم فلسطین این امکان را داشته باشند که آرزوهای آنها بعد از ۶۰ سال اذیت و آزار و سرکوب تحقق یابد، این امر یک پدیده بسیار جدی است.

■ آقای سفیر اجازه دهید از شما در مورد تحریم‌های سازمان ملل سئوال کنم. همان طور که می‌دانید چین و روسیه خاطر نشان کرده‌اند که از هیچ گونه تحریم اقتصادی تهیه شده توسط ایالات متحده علیه ایران حمایت نخواهند کرد، لذا براساس مطالبی که تاکنون بیان داشته‌اید، پرسش من این است که چگونه همه طرف‌ها را جمع خواهید کرد تا به نوعی توافق برسید؟

ایران خواهان رویارویی نیست اما نمی‌خواهد تمامی اصول، کرامت ملی و حقوق ملی خود را قربانی کند تا صرفاً از تحریم‌ها اجتناب ورزیم و از سرزنش شورای امنیت اجتناب کنیم. ما معتقدیم که پرونده ایران به شورای امنیت تعلق ندارد. ما به همراه بسیاری دیگر ازجمله روسیه و چین معتقدیم که این مسئله در درجه اول باید توسط آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای که دارای مهارت فنی برای رسیدگی به این مسئله است، مورد بررسی قرار گیرد. فکر می‌کنم مهم است که هر یک از بازیگران عقب ایستاده و نگاه کند که به کجا می‌رویم، ببیند که آیا طرحی برای مرحله بعد و مرحله بعد از آن دارد. اگر دولت ایالات متحده از ایران انتظار دارد که به سهولت عقب‌نشینی کند، به سادگی کوتاه بیاید زیرا ایالات متحده تهدید به استفاده از زور می‌کند این یک نمونه دیگر از درک نادرست طرز فکر ایرانی، داشتن اطلاعات غلط در مورد این است که چگونه ایران و مردم ایران در برابر فشار خارجی و اذیت و آزار واکنش نشان می‌دهند. از سویی دیگر اگر شما عقب بایستید و به آنچه که ما می‌خواهیم به‌دست آوریم نظاره کنید و اگر از دو گزاره اصلی شروع کنید که ایران نباید تسلیحات هسته‌ای داشته باشد و ایران مانند هر کشور دیگری باید از فناوری هسته‌ای استفاده کند، اگر از این دو مبنای اصلی کار را شروع کنید، در آن صورت امکان یافتن بسیاری از راه‌حل‌ها را خواهیم داشت. من در مقاله‌ای که به آن اشاره کردید چند امکان را مطرح کردم که برای اطمینان از این که برنامه غنی‌سازی ایران موجب نگرانی درباره اشاعه سلاح هسته‌ای که برخی اشخاص درباره آن صحبت می‌کنند، نشود می‌توانند مورد بررسی قرار گیرند. ولی فکر نکنید که تمام راه‌حل‌ها در انحصار من است. اعتقاد دارم راه‌حل‌های فراوانی وجود دارند که به ذهن من یا به چشم دولت ایران نیامده‌اند، ولی باید به دنبال راه‌حل باشیم. اگر خواهان یافتن راه‌حل هستیم باید به دنبال آن باشیم و اگر به دنبال بحران هستیم نیز احتمالاً به آن می‌رسیم. ولی اگر خواهان یافتن راه‌حل باشیم باید جست‌وجو برای آن را شروع کنیم.

■ پرسش بعدی از طرفداران حزب جمهوریخواه است. من در طول عمر خود ایرانیان بسیاری را ملاقات کرده‌ام. از نظر دیگران تمامی آنها افرادی نجیب، سختکوش و پایبند به قانون هستند، شما دارای تاریخی طولانی هستید. شما در تاریخ نوین و در دوران جنگ سرد بین ابرقدرت‌ها یک مهره پیاده بودید. آنچه که سیا و شاه در ایران انجام دادند کاملاً غیر قانونی و ناعادلانه بود ولی این امر نباید پایه‌ای برای مسیری باشد که در آن حرکت می‌کنید. فکر می‌کنم شما باید دیپلماسی را با آمریکا شروع کنید، درها را باز کنید و با یکدیگر صحبت کنید. فکر می‌کنم موارد اشتراک بین ما بیشتر از موارد غیر مشترک است.

دوست ما چند موضوع خوب را مطرح کرد که شاید سابقه‌ای تاریخی است که ایران و ایالات متحده باید به بررسی آنها بپردازند. خاطرات دیرینه در ایران درباره دخالت ایالات متحده در سرنگون کردن دولت منتخب مردم و شاید برخی خاطرات در ایالات متحده پیرامون آنچه که از زمان انقلاب اتفاق افتاده، وجود دارد. توافقاتی بین دو کشور وجود دارد و ما باید به آن گله‌ها و شکایات نیز بپردازیم ولی مشکل بمباران افکار عمومی آمریکا است که ایران در حال توسعه سلاح اتمی است. هر چند ما با جدیت سعی داریم شرح دهیم که این برنامه تسلیحاتی نیست و ایران علاقه‌ای به سلاح اتمی ندارد ولی ما با این پرسش مشابه روبه‌رو هستیم. با شما موافق هستم که سلاح اتمی مشکلات ایران را حل نخواهد کرد و به همین دلیل ما به دنبال آن نیستیم. اعتقاد دارم جهان بسیار امن‌تر خواهد بود به شرط آن که تمام کشورهای دارای سلاح اتمی زرادخانه‌های اتمی خود را از میان بردارند و هیچ کشور دیگری در تلاش برای دستیابی به آن نباشد زیرا تسلیحاتی غیرانسانی است که فقط به بی‌ثباتی کمک می‌کند.

■ تلفن بعدی از آریزونا، بفرمایید. ایران دارای چهارمین ذخایر بزرگ نفتی در جهان است، چرا به دنبال فناوری هسته‌ای هستید. سئوال دوم این که اگر برنامه هسته‌ای شما برای مصارف صلح‌آمیز است، چرا شما پیشنهاد روسیه را برای غنی‌سازی نمی‌پذیرید.

نخست آن که ذخایر نفت و گاز ما محدود هستند. ما دیر یا زود آن ذخایر را تمام خواهیم کرد و انتظار ما آن است که با مصرف وسیعی که در ایران داریم در چند دهه آینده به واردکننده انرژی تبدیل خواهیم شد. جمعیت ایران در سال ۱۹۷۸ نصف جمعیت کنونی با همین مقدار ذخایر نفت و گاز بود و هیچ‌کس علاقه ما را به کاوش درباره دیگر منابع انرژی مورد سئوال قرار نداد. هر کشوری به سبد انرژی متنوعی نیاز دارد تا برای نسل‌های آینده خود امکان دسترسی به فناوری را فراهم آورد. ما نمی‌توانیم آنچنان خودخواه باشیم که بگوییم برای نسل خود و نسل فرزندان خود دارای نفت و گاز کافی هستیم و نباید نگران نسل نوادگان خود باشیم که در شرایطی زندگی خواهند کرد که ایران وابسته به انرژی می‌شود. ایران همواره تامین‌کننده انرژی بوده و ما نمی‌توانیم درباره شرایطی فکر کنیم که در آن وابسته به انرژی باشیم لذا این یکی از دلایل مهم برای ایران است تا به فناوری هسته‌ای و انرژی هسته‌ای دست یابد.

■ آیا بر این موضع ایستادگی دارید؟

بله، هر گزینه‌ای که به ایران اجازه دهد به فناوری هسته‌ای برای مصارف صلح‌آمیز دسترسی داشته باشد، گزینه‌ای است که ما آماده بررسی آن هستیم.

خبرها

پیشنهاد مسکو به قوت خود باقی است

ایرنا: معاون وزیر امور خارجه روسیه گفت: پیشنهاد روسیه مبنی بر ایجاد مرکز مشترک غنی‌سازی اورانیوم با ایران بر سر میز مذاکرات قرار دارد. «سرگئی کیسلیاک» دیروز در جمع خبرنگاران گفت: این پیشنهاد با در نظر گرفتن ضرورت تعلیق تمام فعالیت‌های مربوط به غنی‌سازی اورانیوم در ایران مطرح است. وی افزود: این ایده سهم ما در حصول توافق احتمالی بین شرکای ایرانی و کشورهای اروپایی است. کیسلیاک با اشاره به پیشنهاد روسیه گفت: این ابزاری است که می‌تواند به وسیله آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و جامعه جهانی برای اعتمادسازی نسبت به برنامه‌های هسته‌ای ایران مورد استفاده قرار گیرد.

سخنرانی برای دانشجویان در بروکسل

شرق: علی آهنی سفیر ایران در بروکسل روز جمعه در محل آمفی‌تئاتر دانشگاه لیژ بلژیک در رابطه با روند تصمیم‌گیری در ساختار سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران سخنرانی کرد و به سئوالات دانشجویان در خصوص تحولات داخلی و خارجی و به ویژه فعالیت‌های هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران و همچنین تحولات منطقه پاسخ داد. وی ارجاع پرونده هسته‌ای ایران به شورای امنیت و وضعیت کنونی این موضوع را ناشی از فشارهای سیاسی دانسته و بر حقوق مسلم جمهوری اسلامی ایران در دستیابی به فناوری صلح‌آمیز هسته‌ای در چارچوب NPT تاکید کرد. وی تاکید کرد جمهوری اسلامی ایران همچنان از گزینه مذاکره برای دستیابی به راه‌حلی مناسب استقبال می‌کند و معتقد است که تنها مرجع دارای صلاحیت برای رسیدگی به این موضوع آژ